

XXIX. TALIJANSKI NACIONALNI LITURGIJSKI TJEDAN**(Bari, 28. kolovoza — 1. rujna 1978.)****Tema tjedna: »KRIST JUČER, DANAS I UVIJEK: LITURGIJSKA GODINA I NJENA DUHOVNOST«**

Od 28. kolovoza do 1. rujna 1978. god. u Bariju se održao Talijanski nacionalni liturgijski tjedan, što ga organizirao Centar za liturgijsku djelatnost (C. A. L.) u suradnji s liturgijsko-pastoralnim ustrojstvima Puglieske pokrajine uz posebnu suradnju liturgijskog ureda iz Barija i nadbiskupa Mons. Marijana Magrassi.

Ovaj XXIX. Tjedan vuče svoje početke od 1949. god. i razlikuje se od ostalih Tjedana ne samo po broju sudionika, čiji je broj zadnjih nekoliko puta uvelike prelazio dvije tisuće, nego i radi masovne prisutnosti laika, posebno mladih. Uz 950 časnih sestara i preko 600 svećenika, s gotovo svim Puglieskim biskupima, bilo je također prisutno i oko 850 laika, koji su svi aktivno sudjelovali u radu Tjedna.

Tema je tjedna bila izričito liturgijsko-pastoralnog karaktera: **Krist jučer danas i uvijek: liturgijska godina i njena duhovnost.** Budući da je liturgijska obnova gotovo završena, barem što se tiče objavljivanja novih knjiga koje su uređene na temelju koncilskih smjernica, sada je svima jasno da treba ulaziti u liturgijski život, njega shvaćati i provoditi u praksu kršćanskog života. Polazeći od te konstatacije i potrebe, osim samih institucionalnih usmjerenja Centra za liturgijsku djelatnost, organizatori su u Bariju predložili za raspravljanje navedenu temu Tjedna.

Poznati su liturgičari na poseban način u predavanjima osvijetlili teološki, povijesni, duhovni i pastoralni vid teme, razvijajući predmete: **Krst i vrijeme, Krist u vremenu, Krist svjetlo na našem putu.** Poznati predstavnici pastoralno-liturgijskog rada zaustavili su se zatim na saopćenjima o liturgijskoj godini i pučkoj pobožnosti, o animiranju naših zajednica u raznim vremenima liturgijske godine kao i o novom obredu posvete crkve. Ovaj zadnji predmet nametnula je trajna tradicija Tjedna Centra za liturgijsku djelatnost da informira sudionike o zadnjem razvoju obnove kao i o najvažnijim novostima na liturgijskom području. Studijski skupovi, koji su se održali u veličanstvenom kazalištu Petruzzelli, završili su se veoma zanimljivim okruglim stolom ekumenskog karaktera o slavljenju Uskrsa kao gravitacionog centra cijele godišnje liturgije. Sa stručnjacima za liturgijsko područje na Tjednu su sudjelovali i kvalificirani predstavnici židovskih, pravoslavnih i drugih odijeljenih kršćanskih zajednica.

Sa studijskim skupovima svakodnevno su se obavljala svečana slavlja: izjutra je bila Jutarnja, navečer Večernja, a na podne Euharistija. Tu je sudjelovala molitvom i pjesmom cijela ta velika zajednica koja se naizmjenično sakupljala u dvjema divnim barijskim bazilikama — u katedrali i u sv. Nikoli — koju su lijepo vodili, uz posebnu pomoć svih kongresista, pojedini animatori i mjesne pjevačke skupine. Kod slavlja se mnogo cijenio korisni izbor pjesama.

kako na latinskom i na gregorijanskom, tako i na talianskom u dostojanstvenom modernom muzičkom stilu.

Karakteristično je bilo obilježje Tjedna u Bariju: pretposljednog dana Tjedna bilo je ništa manje nego tri tisuće mladih, koji su prolazili gradom u tihom hodu od kazališta Petruzzelli iza velikog transparenta koji je nosio motto Tjedna: **Krist jučer, danas i uvijek**, a potom su ušli u katedralu za privlačno slavlje kojem je prethodilo molitveno bdjenje.

Nisu izostali ni zabavni časovi kao kruna napetih dana. Organizacija je Tjedna svake večeri pružila mogućnost prisustvovanja koncertima i folklornim izvedbama koje su bile na visokoj razini.

Punim uspjehom XXIX. liturgijskog nacionalnog Tjedna može se smatrati naknadna potvrda vrijednosti inicijative kao i sretno i pohvalno odmjerenje između studijskih sastanaka i molitvenih susreta. Štoviše, mnogi sudionici dolaze na Tjedan radosni da će se toliki naći ponovno zajedno da pjevaju, da »tvore Crkvu«. A to je liturgija na djelu. Možda je to pravi put da liturgijska reforma molo-pomalo postigne svoje prave i velike ciljeve.

Liturgijskom tjednu nije nedostajala pohvala i blagoslov novoga Pape, koji je upravo malo prije toga bio izabran. Netom je bio izabran, prije nego se pojavio na lođi bazilike sv. Petra, papa Ivan Pavao I, kojega je o tom obavijestio Mons. Virgilije Noè, uredio je da telefonski saopće njegove dobre želje za inicijativu, u kojoj je prije i on sam direktno sudjelovao, te je nadbiskupu Barija, prisutnim biskupima kao i svim sudionicima Tjedna uputio svoj apostolski blagoslov.

Sv. kongregacija za sakramente i bogoštovlje također je uputila svoje tople čestitke s telegramima prefekta kard. Jakova Knoxa i dodatnog tajnika Mons. Virigilija Noè.

NOTITIAE 147 (1978) 497—498.

S. M.

Preveo: FSC

OSVRT NA TREĆI BROJ ZBORNIKA »POLJICA«

»Ruka darće, ni naučna, zač je pisat muka mučna!«

Nedavno se pojavio treći broj jednoga od rijetkih hrvatskih dekanatskih listova »Poljica«, III/1978, br. 1 (3), koji izlazi u poljičkim Gatima pod uredništvom don Frane Mihanovića.

Od prvoga broja iz 1976. »Poljica« nose podnaslov »List poljičkog dekanata« (usp. »Služba Božja«, 1977, 2, 168—172), ali treći broj sa sadržajem na preko 220 stranica više nije »list« nego zapravo zbornik svakovrsnih radova.

Zbornik se dijeli na tri glavna dijela: pouku (6—85), kroniku (86—156) i prilog (157—224). Djelo je snabdjeveno s preko 40 uspjelih fotografija i crteža.

U poučnomu dijelu — uz teološki člančić Rudolfa Brajčića »Bezgrešno začće« (28—31) i tri pjesničke tvorevine: T. J. Mar, Statut poljički (74—78); B. M., Poljička poema (79—84) i + Marko Stanić, Jure i Mila (85) — ističu se dvije povijesne studije Tomislava Heresa: »Velika zagonetka glagoljice 6—27) i »Poljičani pod zidinama Zvanimirova« (32—73).

U drugome dijelu u kroničarskom stilu iznosi se život i rad crkve i vjernika kroz 1977. (djelomično i kroz 1978!) u poljičkim župama i selima iz pera njihovih župnika i svećenika: Dolac Donji, Putišići, Srijane — Dolac Gornji, Trnbusi; Sitno Gornje, Dubrava, Sitno Donje, Srinjine, Tugare, Gata i Čišla, Ostrvica, Zvečanje i Smolonje, Kostanje, Podgrađe, Zakučac; Duće, Jesenice i Podstrana, pa i »Poljičani u župi Srca Isusova na Visokoj u Splitu 3«. U završnom dijelu kronike donose se osvrti na »Poljica« (2) iz pera javnih radnika u katoličkom tisku (»Glas koncila«, »Marulić« i »Crkva u svijetu«) i privatnim pismima.

U prilogu se prvi put postumno objavljuje književno djelo don Stipe Kaštelana (1880.—1945.) »Počelo Poljica«, drama u tri čina, koja je svoju premijeru doživjela na blagdan zaštitnika Poljica 23. travnja 1935. u Gatima.